

Povești cu Năsturi.

Năsturelul fermecat
Aventura unei pensule
Crocodilul cu buzunare

Text

Laura Pamfiloiu

Ilustrații

Cristina Barsony

Năsturelul fermecat

Era odată un năsturel. Vechi, ruginit și plin de pete. Locuia la marginea orașului, în spatele unei curți. Cât era ziua de lungă, stătea cuminte într-o baltă și aștepta.

Vedea trecând câte o pasăre. Vrabiele veneau să bea apă și-i trăgeau cu ochiul. Vedea creștetul copacilor care se luau uneori la dans. Pași grăbiți se aruncau deasupra lui...

Crocodilul cu buzunare

Era o după-amiază friguroasă de iarnă. Noi eram cu toții cuibăriți la căldură. Toate geamurile erau închise, nu cumva să intre vreun fulg de zăpadă rătăcit. Mama tocmai își terminase prăjitura ei delicioasă cu mere.

Deodată, cioc-cioc! timid, la ușă. Cu siguranță mi s-a părut. Casa mirosea a scorțișoară și a mere coapte. Cioc-cioc! din nou, la ușă. De data asta mai tare. Cine să fie? Tata e acasă, mama e și ea aici. Să fie vreun poștaș rătăcit? CIOC-CIOC! Ei, asta e culmea! Cineva chiar e la ușă! Deschid. În fața ușii, un crocodil mare cu un papion roșu și cu o gentuță tricotată, mov. Zâmbea zgribulit.

